

А. М. Авраменко

Незамаївська

НЕЗАМАЇВСЬКА - станиця у Павловському районі Краснодарського краю РФ. Знаходиться за 183 км від м. Краснодар, за 37 км від райцентру. Пл. 16 км². Насел. 2714 осіб (2019). Засн. 1794 козаками Чорномор. козац. війська (ЧКВ) як курінне поселення на лівому березі р. Єя (тер. Григоріїв. округу), незабаром перенесене нижче за течією. Назване за однойм. куренем Запороз. Січі, стало одним із перших поселень чорномор. козаків на Кубані. Під час переселення ЧКВ на Кубань 1792-93 прибуло 810 козаків Незамаїв. куреня, з яких 107 - сімейні, а 454 при переписі 1793-94 віднесено в графу «служивших от бывшего Запорожья». Від 1802 курінне поселення належало до Єйського округу. Під час першого поповнення ЧКВ 1809-11 сюди переїхала 71 родина переселенців (608 осіб) із Полтав. і Черніг. губ., під час другого поповнення 1821-25 число дворів у Незамаїв. курін. поселенні зросло на 30 і загалом склало 357. Станом на 1811 тут мешкало 822 особи. 1842 поселення перейм. на станицю Н. Від 1860 - у складі Кубан. обл. і Кубан. козац. війська. 1861 у 518-ти дворах проживало 2997 осіб (зокрема 6 іногородніх). Після закінчення Кавказ. війни 1817-64 родини із Н. переселялися у нові закубан. станиці - Анапську (із с-щем Анапським) і Натухайську. Від 1870 Н. входила до Єйського, від 1876 - Кавказ. пов., від 1888 - Єйського відділу Кубан. обл. 1795 у станиці збудовано церкву св. Іллі, 1885 для неї зведено нове дерев'яне приміщення з приділом Олександра Невського. Наприкінці 19 ст. у Н. діяло по 3 церк. парафіял. школи і станичні училища мін-ва освіти, цегляний завод, 5 маслобоєнь, 22 кузні та ін., 1916 - загалом 54 пром. і торг. заклади. На той час у 2039-ти дворах проживало 10 390 козаків і 2040 іногородніх. Юрт (громад. земел. наділ) станиці становив 42 386 дес., розбитих на 2716 паїв. У травні 1918 напередодні Великодня більшовики закатували місц. священника І. Пригоровського (народився 1875 у Черніг. губ.), якого 2000 канонізувала РПЦ. За переписом 1926, у Н. мешкало 12 133 особи, з них 10 150 - українці. На поч. 1930-х рр. у Н. організовано низку колгоспів і МТС. За опір колективізації декілька

сотень родин виселено до Казахстану і в Сибір, під час голодомору 1932–33 Н. була занесена на «чорну дошку», куди записували насел. пункти, що не виконували плани хлібозаготівель (їх блокували спец. підрозділами або військами, вилучали всі продукти, мешканцям забороняли виїжджати до виконання плану); померло бл. 2/3 мешканців. 1934–41 – райцентр, від 1937 – у складі Краснодар. краю.

Рекомендована література

1. **Азаренкова А. С., Бондарь И. Ю., Вертышева Н. С. Основные административно-территориальные преобразования на Кубани (1793–1985 гг.). Краснодар, 1986;**
2. **Бессчетнова А. И. Станица Незамаевская, 215 лет. Павловская, 2009.**

Бібліографічний опис:

Незамаївська / А. М. Авраменко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. - К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2021. - Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-72923>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України **([докладніше](#))**.